මහගම සේකරගේ පද්‍ය නිර්මාණයන්හි අන්තර්ගත ජන කාව්‍ය ලක්ෂණ

කුසුම් හේරත්

Mahagamasekara can be considered a pioneer poet who contributed immensely to the development of modern Sinhala poetry. The intention of this paper is to examine the influence of folk poetry towards the structure, language and content of his poems. It can be argued that most of Sekara's poetry carry the zeal of Sinhala folk poetry.

සිංහල කාව්‍ය සම්ප්‍රදාය දෙමඟකින් පෝෂණය ලැබිය. එනම් සම්භාව්‍ය කාව්‍ය මාර්ගය හා ජන කාව්‍ය මාර්ගය යි. සම්මත නීතිරීති සමුදායකට අනුගත ව නිර්මාණය වූ සම්භාව්‍ය කාව්‍ය සම්ප්‍රදායට වඩා පසුකාලීන ඇතැම් නූතන නිර්මාණකරුවන් කෙරෙහි බලපෑවේ සහජයෙන් ලත් නිසර්ග කවි කුසලතාවක්, නිර්ව්‍යාජ අධ්‍යාත්මය හා සිතුම් පැතුම් ආදියත්, ස්වභාවයෙන් ම නිර්මාණය වූ සිව්පද කාව්‍ය ආකෘතියත්, පොදු ජන ව්‍යවහාරයක් සහිත ව නිර්මාණය වූ ජන කාව්‍ය මාර්ගයෙනි. එසේ ජන කාව්‍ය සම්ප්‍රදායේ ද නොමඳ ආලෝකය ලබමින් කාව්‍යකරණයට ප්‍රවේශ වූ නිර්මාණකරුවෙකු ලෙස මහගම සේකර නම් කළ හැකි ය.

1927 වර්ෂයේ කිරිඳිවැල රදාවාන ගමේ උපන් මහගම සේකර පද්‍යකරණයට ප්‍රවේශ වන්නේ පාසැල් අවධියේ සිට ය. තමා හැදුණු වැඩුණු සුන්දර ගැමි පරිසරය, පාසැල ආදිය විෂය කර ගනිමින් නිර්මාණ කාර්යය ආරම්භ කළ ඔහු ජීවිත අත්දැකීම් පාදුලවත් ම විවිධ ප්‍රස්තුතයන් විෂය කොට නිර්මාණ බිහි කිරීමට යත්න දැරී ය. සේකරගේ මුල් ම කාව්‍යය සංග්‍රහය **සක්වාලිහිණි** (1962) නම් වෙයි. පසු ව **මක්නිසා** ද යන්, රාජතිලක ලයනල් හා ප්‍රියන්ත, **බෝඩිම**,

---

© කුසුම් හේරත්
[illegible]
මානවශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, 13 කලාපය, 2010, මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය